

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat și avocatul acestuia Leșanu Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017 și a sentinței Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 25 octombrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Ostalep Ilia Xxxx, născut la xxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat mun. Xxxxxxx str. Xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 23.12.2015-25.10.2016*
2. *instanța de apel: 07.12.2016-18.01.2017*
3. *instanța de recurs: 29.03.2017 - 10.05.2017*

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 25 octombrie 2016, în privința lui Ostalep Ilia Xxxx a fost încetat procesul penal de învinuire în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta constituie o contravenție.

Ostalep Ilia, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional.

Procesul contravențional în privința lui Ostalep Ilia, în baza art. 354 Cod contravențional, a fost încetat în baza art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, în legătură cu expirarea termenului prevăzut la art. 30 Cod contravențional.

Tot prin aceeași sentință, Ostalep Ilia a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 5 ani și nu va fi executată de către Ostalep Ilia, dacă în această perioadă nu va comite noi infracțiuni, fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

A fost încasat de la Ostalep Ilia în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate în legătură cu expertiza medico-legală în sumă de 84 lei.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Ostalep I. la data de 24 iulie 2015, în jurul orei 23.05, aflându-se în fața blocului locativ nr. 7/2 din str. Petru Zadnipru, mun. Chișinău, în prezența mai multor persoane, în loc public, a acostat jignitor pe Sîngereanu Andrei care se afla la balconul nivelului 4 din bloc, a întreprins alte acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice, exprimate prin acțiuni verbale și gesturi.

Tot el, la data de 24 iulie 2015, în jurul orei 23.05, aflându-se în fața blocului locativ nr. 7/2 din str. Petru Zadnipru, mun. Chișinău, în cadrul unui conflict cu Sîngereanu Andrei, urmărind scopul de a-i vătăma integritatea corporală, intenționat i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu pumnii peste cap cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1862/D din 29 august 2015, vătămări grave, periculoase pentru viață.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului au fost calificate *de drept* în baza art. 354 Cod contravențional și anume – *huliganism nu prea grav, adică acțiuni de acostare jignitoare în locuri publice a persoanei fizice și alte acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice*, precum și în baza art. 151 alin. (1) Cod penal – *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății care este periculoasă pentru viață*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ostalep I. să fie condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, precum și să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, a-i stabili lui Ostalep I. pedeapsă definitivă 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că:

- instanța de judecată neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului de la art. 287 alin. (1) Cod penal, la cele prevăzute de art. 354 Cod contravențional;

- vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal este dovedită integral prin probe pertinente, concludente acumulate legal în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, însă care nu au fost apreciate la justa lor valoare în coroborare cu celelalte probe;

- prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, constatând întemeiat că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, însă i-a aplicat ultimului o pedeapsă prea blândă neprivativă de libertate;

- reieșind din caracterul social periculos al faptelor, modul de comitere a infracțiunii, personalitatea infractorului, prima instanță i-a aplicat acestuia o pedeapsă prea blândă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- instanța de judecată a ignorat prevederile art. 75 Cod penal și nu a ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, de

faptul că inculpatul nu a colaborat cu organul de urmărire penală, nu a recunoscut vina și nu s-a căit de cele săvârșite.

3.2 Avocatul Leșan Andrei, în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- instanța de judecată a omis să aprecieze obiectiv și imparțial declarațiile martorilor, în special prin prisma faptului dacă inculpatul, Ostalep I., a fost persoana care a săvârșit fapta incriminată. Astfel, nici unul dintre martorii chestionați nu a indicat exact trăsăturile fiziologice și de comportament ale inculpatului, încât acesta să poată fi recunoscut de către un observator imparțial;

- instanța nu a elucidat felul în care a fost produsă lovitura asupra părții vătămate, adică a fost produsă din spate sau din față, din partea dreaptă sau stângă, a fost produsă ca urmare a conflictului iscat anterior sau în circumstanțe independente de acțiunile apreciate de instanță prin prisma art. 354 Cod contravențional. Faptul dat denotă, că fapta de care este acuzat inculpatul nu a fost săvârșită de către acesta;

- prima instanță, a evitat să pună la baza hotărârii declarațiile expertului Buga Marin, potrivit căruia partea vătămată, în circumstanțele speței date, nu ar fi fost în stare să recunoască făptuitorul. Prin urmare, nu există nici o probă că faptele imputate inculpatului au fost săvârșite de către acesta;

- este improprie aprecierea instanței privind recunoașterea inculpatului ca fiind vinovat atât prin prisma legislației contravenționale (art. 354 Cod contravențional), cât și prin prisma legii penale (art. 151 alin. (1) Cod penal), deoarece aprecierea dată a primei instanțe contravine principiului nesancționării duble pentru una și aceeași faptă, stabilit de art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală și prevederilor CEDO.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței. În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinându-le din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de prevederile legale, încadrând just acțiunile inculpatului, Olstalep I., în baza dispozițiilor art. 151 alin. (1) Cod penal și art. 354 Cod contravențional.

Instanța de apel a menționat, că deși inculpatul vina nu și-a recunoscut-o, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii și contravenției supra menționate se confirmă prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele, și anume: declarațiile date în cadrul primei instanțe și în instanța de apel de către partea vătămată Sîngereanu A., martorii audiați în cadrul primei instanțe Vicol E., Aristarhova I., Marian L., Cristalov N., Barbaroș V., Babenco D., Manuilova L., Lungu I., Berioza M., expertului Buga M., precum și materialele

cauzei: procesul-verbal de cercetare de la fața locului din 25 iulie 2015 (f.d. 13 v. 1); procesul verbal de examinare a înregistrărilor video (f.d. 126, 128 v. 1); ordonanța de recunoaștere în calitate de documente a înregistrării video ridicate (f.d. 142 v. 1); procesul verbal de examinare a actelor prezentate de către martorul, Vicol E. (f.d. 141 v. 1); procesul verbal de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie, părții vătămate, Sîngereanu A. (f.d. 33 v. 1); ordonanța de recunoaștere în calitate de documente a actelor prezentate de către martorul, Vicol E. (f.d. 142 v. 1); raportul de expertiză medico-legală nr. 1862/D din 29 august 2015 (f.d. 75 v. 1); procesul verbal de confruntare din 19 noiembrie 2015, efectuat între partea vătămată, Sîngereanu A., și învinuitul, Ostalep I. (f.d. 161 v. 1). De asemenea, au fost reținute și probele ce servesc la identificarea făptuitorului și la caracterizarea acestuia: revendicarea f-246 din 27 iulie 2015 și sentințele (f.d. 88,89, 165-169 v. 1); certificatele din 17 august 2015 și din 07 august 2015, eliberate de Spitalul Clinic de Psihiatrie, Centrul comunitar de sănătate mintală și Dispensarul Republican de Narcologie (f.d. 92, 94 v. 1).

Prin urmare, instanța de apel a specificat, că existența faptei prejudiciabile a infracțiunii imputate inculpatului și prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal a fost confirmată prin declarațiile părții vătămate, precum și a martorilor Barbaroș V., și Manuilova L., iar urmările prejudiciabile rezultă din raportul de expertiză medico-legală nr. 1862/D din 29.08.2015, prin care s-a constatat la partea vătămată cauzarea vătămarilor grave, ce prezintă pericol pentru viață. La fel, probele specificate, confirmă și legătura de cauzalitate dintre fapta și urmările prejudiciabile.

Totodată, instanța de apel a respins ca fiind nefondate argumentele inculpatului, precum că în momentul incidentului s-ar fi aflat în curtea altui bloc locativ. Or, acest fapt a fost combătut prin declarațiile părții vătămate și a martorilor, Marian L., Cristalov N., Barbaroș V., Lungu I. și Berioza M., care l-au văzut la data de 24 iulie 2015, în curtea blocului locativ nr. 7/2 din str. Petru Zadnipru, mun. Chișinău. Astfel, absolut toți martorii, inclusiv și partea vătămată au indicat cu lux de amănunte vestimentația inculpatului, Ostalep I., din data de 24 iulie 2015 și anume faptul, că acesta era îmbrăcat în pantaloni albi, o cămașă albă și pantofi albi.

La fel, au fost apreciate critic alegațiile apărătorului, precum că prima instanță nu a stabilit cum a fost produsă lovitura și din care parte, deoarece din declarațiile părții vătămate, date inclusiv în ședința instanței de apel rezultă, că acesta a fost lovit în partea dreaptă spate, iar din raportul de expertiză s-a constatat, că s-a acționat traumatic asupra corpului părții vătămate de circa 2-3 ori.

Instanța de apel a respins argumentele părții apărării referitoare la evaluarea declarațiilor martorilor de către prima instanță, deoarece acestea au fost apreciate conform principiilor procesului penal, inclusiv principiul nemijlocirii și în baza propriei convingeri.

Au fost considerate de către instanța de apel ca nefondate, criticile aduse asupra faptului că prima instanță a evitat să pună la baza deciziei sale declarațiile date de către expertul Buga M., deoarece din motivarea sentinței rezultă, că prima instanță în mod just a stabilit despre vinovăția inculpatului, ce rezultă și din declarațiile

expertului nominalizat, care a comunicat că în starea în care se afla partea vătămată la momentul aplicării loviturii, era conștientă în a identifica și recunoaște agresorul.

Având în vedere cele expuse, instanța de apel a considerat, că acțiunile infracționale ale lui Ostalep I. au fost corect încadrate în baza art. 151 alin. (1) Cod penal.

Referitor la învinuirea adusă inculpatului în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe de recalificare a acțiunilor ultimului în baza art. 354 Cod contravențional. La acest capitol, instanța de apel a menționat, că potrivit actului de învinuire, inculpatul Ostalep I., a fost învinuit de faptul că i-a aplicat lovituri părții vătămate, Sîngereanu A. În consecință, la cazul dedus judecății, reieșind din declarațiile părții vătămate și probelor administrate, la caz, nu s-a confirmat prezența acțiunilor adiacente manifestate prin încălcarea grosolană a ordinii publice și prin obraznicie deosebită, așa precum i-a fost imputat conform actului de învinuire. Respectiv, în speță constatându-se doar elementele contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional, însă deoarece aceasta a fost săvârșită la data de 24.07.2015, ținând cont de prevederile art. 30 Cod penal, în vigoare la momentul comiterii faptei, instanța de apel a considerat ca fiind juste concluziile primei instanțe de a înceta procesul în baza art. 441 alin. (1) lit. b) Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională, ce era de 3 luni.

În privința apelului declarat de către procuror în partea stabilirii unei pedepse prea blânde inculpatului, instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale aplicate ultimului, a constatat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de faptul, că Ostalep I. a comis o infracțiune gravă, careva circumstanțe atenuante și agravante la caz nu au fost stabilite, de personalitatea inculpatului, care are vârstă tânără, are la întreținere un copil minor, loc permanent de trai, nu are antecedente penale. Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia, că prima instanță în mod justificat a conchis că atingerea scopului pedepsei se va asigura prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în prezenta cauză sînt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Leșan Andrei în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora și achitarea lui Ostalep I., invocând argumente similare cu cele invocate în apel. Subsidiar menționând, că instanțele de fond au omis să evalueze obiectiv dacă fapta prejudiciabilă imputată a fost comisă de Ostalep I., formulând concluzii despre vinovăția acestuia bazate pe presupuneri.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând de a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece din textul recursului rezultă, că recurentul nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, iar un astfel de temei nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, astfel criticile formulate nu conțin indicii unor erori de

drept, conform cerințelor art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală și echivalează cu nemotivarea recursului. Criticile invocate au format obiect de studiu la examinarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată, respectiv eroarea de drept invocată sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Autorul își întemeiază recursul declarat în baza pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*.

Așadar, Colegiul penal menționează, că acest temei poate fi aplicat în cazul când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept, cuprinzând și răspunsuri la argumentele esențiale invocate în apelurile declarate.

Din textul recursului declarat este evident, că de fapt autorul invocă argumente similare cu cele invocate în apel, specificând doar că instanța de apel nu s-a expus asupra acestora.

În pofida criticilor invocate, instanța de recurs, analizând textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, oferind răspunsuri și raționamente asupra celor invocate de către apelanți, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și contravenției prevăzute de art. 354 Cod contravențional. La fel, Colegiul penal constată, că atât prima instanță, cât și instanța de apel în hotărârile adoptate au făcut o analiză amplă a probelor, ce au fost administrate în prezenta cauză și care au confirmat învinuirea adusă lui Ostalep I. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și corect au recalificat acțiunile inculpatului din prevederile art. 287 alin. (1) Cod penal în cele stipulate la art. 354 Cod contravențional. Astfel, toate probele

prezentate au primit o apreciere la justa valoare, iar concluziile făcute de instanțele judiciare ierarhic inferioare rezultă din lucrările dosarului și concordă cu situația factologică.

Din cuprinsul recursului, în viziunea recurentului instanța de apel nu s-a expus asupra faptului dacă inculpatul, Ostalep I. a fost persoana, care a săvârșit faptele incriminate, respectiv nici unul din martori nu a indicat trăsăturile fiziologice ale inculpatului și de comportament, nu a fost stabilit felul în care a fost aplicată lovitura asupra părții vătămate, și dacă a fost produsă în urma conflictului iscat anterior sau în circumstanțe independente de acțiunile calificate prin prisma art. 354 Cod contravențional. La aceste alegații Colegiul penal reiterează, că instanțele de fond au menționat în hotărârile adoptate, rezultând din declarațiile părții vătămate date în cadrul cercetării judecătorești, care a specificat atât în prima instanță (f.d. 239-242 v. 1), cât și în instanța de apel (f.d. 121-122 v. 2), că la data de 24.07.2015 l-a recunoscut anume pe Ostalep I., ca fiind persoana, care vorbea cuvinte necenzurate, strigând, fiind iritat, deoarece a fost udat cu apă de către copilul său, respectiv anume cu inculpatul a discutat pentru a aplană conflictul iscat, iar după ce s-a întors spre casă a fost lovit din spate, după care și-a pierdut cunoștința. Declarațiile părții vătămate coroborează cu declarațiile martorului Barbaroș V., care fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a menționat, că susține declarațiile date în cadrul urmăririi penale, unde a indicat că inculpatul, Ostalep I., i-a povestit despre faptul că în ziua când a fost săvârșită fapta, ultimul trecând prin fața blocului din str. P. Zadnipru 7/2 mun. Chișinău, cineva de la etaj a aruncat cu o sticlă de apă stropind-o pe domnișoara pe care o însoțea în acea seară, atunci el a început a striga cu cuvinte necenzurate și a coborât jos un bărbat cu care a început să se certe și căruia i-a aplicat o lovitură cu pumnul în maxilar, acesta căzând momentan jos, iar Ostalep I. cu prietena sa au plecat mai departe (f.d. 39 v. 1).

La fel, Colegiul remarcă, că instanța de apel în hotărârea adoptată, în prezenta speță a oferit răspuns la alegațiile părții apărării, ce se referă la faptul dacă martorii chestionați au indicat la trăsăturile fiziologice ale inculpatului, unde instanța a menționat că din declarațiile părții vătămate, precum și martorilor audiați s-a constatat că inculpatul în ziua comiterii infracțiunii s-a aflat în curtea blocului locativ nr. 7/2 din str. P. Zadnipru mun. Chișinău. Totodată, absolut toți martorii, cât și partea vătămată au indicat amănunțit despre vestimentația inculpatului pe care o avea la data de 25.07.2017 și a prietenei sale, specificând că era îmbrăcat în pantaloni albi, cămașă albă și pantofi de culoare deschisă.

De asemenea, nu a rămas fără atenție și nici critica invocată în apel de către partea apărării, referitor la elucidarea felului în care a fost produsă lovitura asupra părții vătămate. Aici, instanța de apel a menționat, că partea vătămată a relatat că lovitura i-a fost aplicată din spate în partea dreaptă, iar din raportul de expertiză medico-legală nr. nr. 1862/D s-a constatat, că s-a acționat traumatic asupra corpului părții vătămate de circa 2-3 ori, fiind exclusă cauzarea leziunilor corporale în rezultatul căderii corpului din poziție verticală și lovire cu capul de o suprafață dură.

Subsidiar, instanța de recurs relevă, că și martorul Manuilova L., audiată în ședința primei instanțe a relatat, că în acea zi s-a aflat în ospeție la o rudă de a sa pe str. P. Zadnipru, 7/2 mun. Chișinău, așteptând în curte taxiul pentru a pleca acasă, a văzut că din prima scară a aceluși bloc a ieșit un bărbat, de care s-a apropiat o pereche, adică un băiat și o fată, de aproximativ 20-25 ani, bine îmbrăcați, care inițial discutau calm, iar peste ceva timp a auzit voci ridicate și când s-a întors spre ei, a văzut cum băiatul cu mâna stângă l-a lovit în cap pe acel bărbat, care a căzut jos imediat.

Prin urmare, instanța de recurs notează, că infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, adică vătămarea intenționat gravă a integrității corporale sau a sănătății, periculoasă pentru viață a fost săvârșită de către inculpat după ce acesta a manifestat acțiuni ce se încadrează în componența de contravenție prevăzută de art. 354 Cod contravențional, ca huliganism nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce încalcă normele morale, tulbură ordinea publică și liniștea persoanei.

Totodată, Colegiul penal consideră, că nu și-a găsit confirmarea nici critica recurentului, precum că potrivit celor expuse de expertul, Buga M., audiat în ședință de judecată, partea vătămată în urma acțiunilor de vătămare efectuate asupra acesteia nu ar fi în stare să recunoască făptuitorul. Instanța de apel și-a expus opinia și asupra acestor invocări, reieșind din declarațiile expertului menționat s-a constatat, că totuși partea vătămată putea să recunoască o persoană pe care a cunoscut-o anterior, deoarece nu s-a aflat în comă, fiind conștient, dar în stare confuză.

Cât privește argumentul părții apărării, precum că inculpatul a fost recunoscut dublu vinovat prin prisma legislației contravenționale în baza art. 354 Cod contravențional, cât și prin prisma legislației penale în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, ceea ce este inadmisibil, de către instanța de recurs acesta este apreciat ca unul neincident normelor legale și prevederilor CEDO, deoarece acțiunile lui Ostalep I., au fost apreciate distinct. Adică, la momentul când au fost stropiți cu apă inculpatul și domnișoara pe care o însoțea, el a manifestat acțiuni verbale și gesturi, utilizând un limbaj injurios, vulgar, aflându-se într-un loc public, în ograda unui bloc de locuit, unde erau prezente și alte persoane, ceea ce cade sub incidența normei contravenționale prevăzute de art. 354 Cod contravențional. Ulterior, după ce partea vătămată Sîngereanu A., a ieșit în ograda blocului unde locuia, pentru a se clarifica cu inculpatul în vederea aplanării situației, în urma căruia inculpatul a fost stropit cu apă de către copilul său, Ostalep I. a atacat partea vătămată, aplicându-i lovituri în rezultatul cărora ultimului i-au fost cauzate vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, săvârșind astfel o faptă ce se încadrează, independent de faptele comise anterior, în legea penală, prevăzută la art. 151 Cod penal. Deci, în atare situație nu este incident cazul când pentru aceeași faptă inculpatul a fost pedepsit de două ori, deoarece Ostalep I. a realizat mai multe acțiuni, ce se încadrează separat în norme legale și atrag răspundere diferită pentru cele comise.

Având ca reper cele expuse, Colegiul penal statuează, că în cauza supusă judecării nu a fost admisă eroarea de drept la care face referire recurentul și nu sânt temeiuri de a interveni în sensul casării soluțiilor adoptate de către prima instanță și cea de apel, fiindcă instanțele de judecată s-au expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârile atacate cuprind motivele pe care își întemeiază soluțiile. Prin urmare, se concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în prezenta cauză, deoarece acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat și avocatul acestuia Leșanu Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 ianuarie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Ostalep Ilia Xxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 31 mai 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie